

Kinder- en Jeugdboeken

Zondagsschoolboekjes

Recensie

Auteur: C. van Ophemert

Titel: Haar eerste dienst

Druk: 3

205 blz.

Een ietwat vreemdsoortig boek. Pietje Perkins, de hoofdpersoon, heeft zonderlinge denkbeelden, doet wonderlijke dingen en houdt eigenaardige alleenspraken. Ze is een droomerig kind, op het onnoozele af, toppunt van naïeviteit. Zij wil dienen, wil een "zieken kapitein" genezen (zoals het Joodsche dienstmeisje bij Naäman), wil zendeling worden, evangeliseert op haar (dat is recht methodistische) wijze, spaart in een kous f 130,41, doch wordt ontnuchterd, door het langzaam rijpend inzicht van de onmogelijkheid, om te voldoen aan den eisch, dien men een zendeling behoort te stellen. Evenwel blijft zij getuigen in levend geloof, huwt ten slotte en vindt haar bestemming. Het is wel een boeiend en leerzaam verhaal, dat bij jongere en oudere lezers zendingsliefde kan kweeken, die zich betoonen moet niet slechts in voor de missie te bidden, maar ook te sparen. We behooren te wezen: "zendeling in eigen omgeving". Op dien noodzakelijken zendingsarbeid geeft de Heere soms rijken zegen. De methodistische wijze van optreden, bij 't profane af, wordt door de omgeving steeds gecritiseerd en werkt daarom minder kwaad. De kern van 't Evangelie: de zaligheid door Christus, wordt wel in het oog gehouden. Taal en stijl zijn goed. 't Boek verloochent evenwel zijn Engelsche afkomst niet. Vertalen blijft een kunst; dit blijkt ook hier. "Och me lieve kind nog toe"; "Ik heb Hem zoo vreeselijk gevraagd", achten wij geen mooie uitdrukkingen. Wij schrijven liever Bijbel dan bijbel. De illustraties zijn uitmuntend. Het is een kloek boekdeel, dat er aantrekkelijk uitziet. Al boeit de geschiedenis niet in alle deelen even sterk, het geheel bevalt ons wel. Er komen aardige trekken uit het kinderleven in voor. En de strekking is goed. Wij kunnen allen geen zendeling worden, evenmin als Pietje het werd, doch een getuige van Christus te zijn in eigen omgeving, is de roeping van elk belijder. Daarbij sta hij niet naar groote en buitengewone dingen, maar naar ernstige behartiging van wat dagelijks op zijn weg ligt. De lamp des geloofs moet rustig en in stilte schijnen en niet ruischen en bruisen. Dat doet een locomotief. 't Is goed, deze dingen in onzen tijd, die steeds meer drang toont tot het werk der Evangelisatie, ook reeds aan onze jongelieden voor te houden. Want dit boekje is niet voor de kleine leerlingen, maar voor de oudste scholieren, beter nog voor jongelieden geschikt. Wij moeten altijd en overal als Christen openbaar worden, steeds getuigend in natuur en waarheid, doch na ernstige bezinning en met wijsheid. Niet alleen ijver, maar vooral ook takt is bij den arbeid der Evangelisatie van groote beteekenis. Wel aan te bevelen, doch het moet met eenig oordeel des onderscheids gelezen worden. Daarom kan het alleen aan de oudste meisjes worden uitgereikt.

Boekbeoordeling van Kinderlectuur voor de Zondagsschool door de Commissiën van "Jachin", 1916
